

prima instanță - (Judecătoria Centru mun. Chișinău) V. Sandu,
instanța de apel –(Curtea de Apel Chișinău) N. Vascan, V. Negru, E. Fistican

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,

judcători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Inspectoratul General al Poliției,

în pricina civilă înaintată de Talpa Valeria împotriva Inspectoratului General
al Poliției și Casei Naționale de Asigurări Sociale privind contestarea actului
administrativ și obligarea achitării indemnizației pentru îngrijirea copilului pînă la
vârsta de trei ani,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016, prin care a fost
respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut
hotărîrea judecătorei Centru mun. Chișinău din 18 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 23 octombrie 2015, Valeria Talpa s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției și Casei Naționale de
Asigurări Sociale, solicitînd recunoașterea ca fiind ilegal și neîntemeiat refuzul
Inspectoratului General al Poliției nr.34/5-T-1 68 din 15 octombrie 2015 privind
calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta
de trei ani, refuzul tacit al Casei Naționale de Asigurări Sociale, obligarea
Inspectoratului General al Poliției și Casei Naționale de Asigurări Sociale să achite
indemnizația pentru concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului Talpa
Dumitru de la naștere pînă la vîrsta de 3 ani, în mărime de 30% din venitul mediu
lunar realizat de către soțul reclamantei - Talpa Dumitru, ceea ce constituie suma
de 1562,13 lei lunar și încasarea cheltuielilor de judecată din contul Inspectoratului
General al Poliției.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, din 11 aprilie 2009
este căsătorită cu Talpă Dumitru. Ultimul activează în organele afacerilor interne
din 2004 și pînă în prezent, iar din 03 octombrie 2014 activează în funcția de
inspector principal al Dispeceratului zonal Nord al Inspectoratului de Poliție Bălți.

În timpul conviețuirii împreună în familie, la 20 mai 2014 s-a născut fiul
Talpa Dumitru, fapt confirmat prin certificatul de naștere seria NA-VI numărul

1926672, eliberat la 21 mai 2014 de către Oficiul stării civile Bălți.

Menționează că la moment nu este angajată în câmpul muncii și se află la întreținerea soțului, mai mult ca atât pînă în prezent nu a activat niciodată în câmpul muncii și nici nu deține carnet de muncă și conform prevederilor art.37 alin.4 din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului a solicitat de la locul de muncă a soțului, achitarea concediului pentru îngrijirea copilului.

Prin scrisoarea Inspectoratului General al Poliției cu număr de 34/5-T-168 din 15 octombrie 2015 a fost respinsă cererea prealabilă depusă Talpa Valeria la 01 octombrie 2015, fiind invocată lipsa temeiului legal.

La cererea prealabilă din 02 octombrie 2015 adresată Casei Naționale de Asigurări Sociale, Talpa Valeria nu a primit răspuns, considerînd că s-a refuzat în mod tacit calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului pînă la vârsta de trei ani.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor, reclamanta a solicitat recunoașterea ca fiind ilegal refuzului Inspectoratului General al Poliției nr.34/5-T-168 din 15 octombrie 2015, refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.T-1564/15 din 23 octombrie 2015, obligarea Inspectoratului General al Poliției și Casei Naționale de Asigurări Sociale sa achite atât diferența indemnizației pentru concediul de îngrijire a copilului pînă la vîrstă de 3 ani pentru perioada de 20 mai 2015 - 20 noiembrie 2015 ceea ce constituie suma de 20918,34 lei, cît și indemnizația pentru concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului Talpa Dumitru de la 20 noiembrie 2015 pînă la vîrstă de 3 ani, în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat de către soțul reclamantei Talpa Valeria - Talpa Dumitru, ceea ce constituie 1562,13 lei lunar. Totodată, a solicitat și achitarea cheltuielilor de judecată.

În drept reclamanta și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art.124 alin.2) Codul muncii, art. 2 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale, art. 27 alin.3) din legea privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr.289 din 22 iulie 2004, art.37 alin.4) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului.

Prin hotărîrea judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 18 decembrie 2015 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Talpa Valeria.

S-a recunoscut ilegal refuzul Inspectoratului General al Poliției nr.34/5-T-168/15 din 15 octombrie 2015, s-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul Valeriei Talpă diferența indemnizației pentru concediul de îngrijire a copilului Talpa Dumitru, născut la 20 mai 2014, pînă la vîrstă de 3 ani pentru perioada 20 mai 2014 pînă la 20 noiembrie 2015, în sumă de 20 918,34 lei;

S-a obligat Inspectoratul General al Poliției să-i achite Valeriei Talpa indemnizația pentru concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului Talpa Dumitru, născut la 20 mai 2014, începînd cu 20 noiembrie 2015 pînă la vîrstă de 3 ani, în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat de către soțul reclamantei Talpa Valeria - Talpa Dumitru, și anume suma de 1562,13 lei și s-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul Valeriei Talpa cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 lei, în rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin încheierea judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 06 ianuarie 2016 s-a

corectat eroarea materială evidentă din cuprinsul dispozitivului hotărîrii judecătorești Centru, mun. Chișinău din 18 decembrie 2015, și anume s-a substituit data de „20 mai 2015” cu „20 mai 2014”.

Nefiind de acord cu hotărîrea judecătorești Centru mun. Chișinău din 18 decembrie 2015, Inspectoratul General al Poliției a depus apel, la 22 decembrie 2015, solicitînd casarea hotărîrii judecătorești Centru mun. Chișinău din 18 decembrie 2015 și emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016 s-a respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut hotărîrea judecătorești Centru mun. Chișinău din 18 decembrie 2015.

La 05 septembrie 2016 Inspectoratul General al Poliției a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016, prin care a solicitat, casarea acesteia și a hotărîrii judecătorești Centru mun. Chișinău din 18 decembrie 2015 și emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, a indicat că, decizia instanței de apel, a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Menționează că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, a elucidat și a dat apreciere numai argumentelor expuse de către intimat. De asemenea nu s-a condus de rigorile prevăzute de art.130 alin.1) Codul de procedură civilă.

Normele de drept material prevăzute de art.239 Codul de procedură civilă au fost încălcate deoarece la adoptarea hotărîrii judecătorești instanța nu a ținut cont de argumentele invocate de către ambele părți.

Susține recurentul că nu este de acord cu soluția instanțelor ierarhic inferioare dat fiind faptul că se pune semn de egalitate între concediul de maternitate și cel de îngrijire a copilului, însă aceste tipuri de indemnizații sunt delimitate.

Menționează că, atât instanța de fond cât și instanța de apel au interpretat eronat prevederile art. 18, 27 din Legea privind indemnizațiile prevăzute pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, la fel și prevederile art.37 alin.4) din Legea nr.320 din 27 decembrie 2012 privind activitatea poliției și statutul polițistului.

Consideră recurentul că, executarea obligației de achitare a indemnizației pentru creșterea copilului pînă la vârsta de trei ani, este pusă pe seama altor instituții, dat fiind faptul că polițiștii nu au obligația de a contribui la bugetul asigurărilor sociale de stat și aceștia nu se consideră asigurați prin intermediul bugetului asigurărilor sociale de stat potrivit legislației în domeniul asigurărilor sociale.

În opinia recurentului sunt lipsite de temei și neprobate concluziile instanței de fond și instanței de apel.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art.432, alin.(2), lit.a) și b) din Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că potrivit scrisorii de înștiințare a Curții de Apel Chișinău (f.d.113) decizia motivată a fost expediată participanților la proces la 17 august 2016.

Recurentul a depus recurs la 05 septembrie 2016, astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul este depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din

3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă.

Colegiul reține că aceste argumentul al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari